

A házassági krízisek pszichológiai háttere és néhány megoldás a békés válás érdekében¹

A házasságok felbontása során a jogászok a kérdés jogi vetületére koncentrálnak, ezért a lényeges lélektani tényezőkre nem fordítanak kellő figyelmet, pedig hosszú távú egyéni és társadalmi következményeiket tekintve érdemes lenne. A fiatalok sokféle támogatásban részesülnek a házasság megkötése és a gyermekvállalás érdekében, azonban az első és további nehézségek jelentkezésekor senkitől sem számíthatnak segítségre. Tekintettel arra, hogy a hetvenes évek óta fennáll, hogy a házasságok fele válással végződik, nagy az esélye annak, hogy ők maguk is elvált szülők gyermekei, azaz nincsen előttük követendő példa, nem tudják mit kell tenni, ha válságba kerül a kapcsolatuk. A másik fontos kérdés pedig azoknak a házasságoknak a sorsa, amelyek minden törekvés ellenére menthetetlenek bizonyulnak, mintha ezekkel kapcsolatban is jellemző lenne, hogy össztársadalmi szinten dugjuk homokba a fejünket. Pedig egy elhúzódó, konfliktusokkal teli válás nem csak két ember magánügye, komoly és hosszú távon ható társadalmi következményei vannak. Elsősorban a folyamatban súlyosan sérült gyermekek miatt, az ő védelmük érdekében fokozottabb állami szintű beavatkozásra lenne szükség, mert úgy tűnik a gyermekvédelemi és családsegítő szolgáltatást nyújtók nem tudnak megbirkózni ezzel a feladattal. Ha a gyermek a válás során lelkileg sérül, egy nagyon rossz forgatókönyvet visz magával a felnőtt életébe, melynek következtében könnyen lehet, hogy ő maga egyáltalán nem akar majd családot. Fontos tehát, hogy valamiképpen elérjük azt, hogy amennyiben a menthetetlen párkapcsolat meg is szűnik, ez ne jelentse egyúttal a család megszűnését is, hanem lehetőleg békében, a további szoros együttműködés jegyében intsenek búcsút egymásnak a felek. Ez minden gyermek és a társadalom érdeke is. Tanulmányomban az egyes házassági krízisek bemutatását követően néhány külföldi példán keresztül ismertetek lehetséges megoldásokat.

¹ A tanulmány megjelent: Családi Jog, HVG Orac folyóirat, 2021. március. XIX. évfolyam 1. szám. 1-8.o. Kézirat lezárva: 2020. szeptember 27.